

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/185/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011899
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125011899.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 25.09.2025, č.k. 108PP/46/2025-38, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.03.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., zamieta.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava (ďalej len „prvostupňový súd“ v príslušnom gramatickom tvare) rozhodol nasledovne:

Podľa § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, sa návrh A. A., nar. X. XXXXXXXXXX XXXX v B., trvale bytom B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu:

- trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 23T/7/2025 zo 14. marca 2025, právoplatným 16. apríla 2025 a

- trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/129/2019 zo 23. decembra 2019 právoplatným, 22. januára 2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. 2Nt/40/2022 z 31. augusta 2022, právoplatným 23. septembra 2022, zamieta.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil cestou obhajkyne podaním zo dňa 27.10.2025, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

2.1. Napadnutým uznesením prvostupňový súd podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu trestným rozkazom OS Senica č. 23T/7/2025 zo dňa 14.3.2025, právoplatným 16.4.2025 a trestným rozkazom OS Senica č. 2T/129/2019 zo dňa 23.12.2019, právoplatným 22.1.2020 v spojení s uznesením OS Senica č. 2Nt/40/2022 z 31.8.2022, právoplatným 23.9.2022. Voči tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodňuje nasledovne a žiada, aby Krajský súd v Trnave (ďalej len „sťažnostný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) napadnuté uznesenie zmenil a podmiennečne prepustil odsúdeného na slobodu.

2.2. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v minulosti páchal trestnú činnosť, avšak vôbec nezohľadnil, že väčšinu trestov má zahľadených a má sa na neho hľadieť, ako by som nebol trestaný. Dlhodobo páchal trestnú činnosť, avšak naposledy bol odsúdený Trestným rozkazom OS Senica, sp. zn.: 23T/7/2025 zo dňa 14.3.2025 z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného od 6.8.2024 z dôvodu, že nenastúpil na výkon predchádzajúceho trestu. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Pri predchádzajúcej trestnej činnosti žiadal o odklad z dôvodu, že ho jeho rodina potrebovala, bola na neho finančne i citovo naviazaná a bál sa, aby najmä jeho

dcéra psychicky netrpela. Je pravdou, že do výkonu trestu nenastúpil, čím sa dopustil marenia výkonu úradného rozhodnutia, ale neurobil to bezdôvodne, ale len kvôli jeho dcére, ktorá keď sa dozvedela, že má nastúpiť do výkonu trestu, požila lieky, bola v nemocnici a nakoniec skončila na psychiatrii pre pokus o samovraždu. Len z tohto dôvodu, že nenastúpil do výkonu trestu a dopustil sa ďalšieho v poradí posledného marenia výkonu úradného rozhodnutia.

2.3. Do výkonu trestu nastúpil napokon sám 17.6.2024. I z registra trestov vyplýva, že posledné 2 odsúdenia sú prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia z roku 2020 a následne z roku 2025. Odsúdený má už 52 rokov a uvedomil si, že chce viesť riadny život, najmä kvôli svojej dcére, ktorá je na neho citovo veľmi naviazaná a pri poslednom nástupe do výkonu trestu videl, aký má negatívny dopad jeho protiprávne konanie na jej zdravý psychický vývoj. Až pokus dcéry o samovraždu z dôvodu jeho nástupu do výkonu trestu, zmenil jeho pohľad na vlastnú trestnú činnosť. Plne si uvedomuje svoje konanie, stavia sa k nemu kriticky a vie, že v budúcnosti chce viesť riadny život, na ktorý má podmienky. Má zabezpečené bývanie, má rodinu, ktorá ho podporuje a potrebuje. Družka a dcéra sú pre neho teraz oporou a ich dôveru nechce sklamať. Po prepustení z výkonu trestu sa zamestná a keďže mám vytvorené podmienky pre ďalší život, nie je odkázaný na páchanie trestnej činnosti.

2.4. Súd vôbec nezohľadnil, že odsúdený plní ciele zaobchádzania, dodržiava povinnosti a ústavný poriadok. Snaží sa o spoluprácu s pedagogickým personálom. Má vykázanú jednu disciplinárnu odmenu, disciplinárne potrestaný nebol. Jeho pracovná morálka je nadriadenými hodnotená kladne. Na základe jeho správania a vystupovania v ÚVTOS Leopoldov bol odporúčaný ústavom na podmienené prepustenie s tým, že odporúčajú probačný dohľad a povinnosti spočívajúce v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe. Súd sa s týmto odporúčaním vôbec neriadil, ani nezdôvodnil, prečo toto odporúčanie nezobral do úvahy.

2.5. Jedným z účelov trestu je aj vytvorenie podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život, resp. vytvárať podmienku umožňujúce podporovať a rozvíjať pozitívne osobnostné rezervy pre resocializáciu odsúdených, aby viedli riadny život. Posúdenie predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti mechanickým odkazom na predchádzajúcu kriminálnu minulosť odsúdeného predstavuje porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Pokiaľ ide o predchádzajúce odsúdenia jednotlivca, zo strany všeobecného súdu je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti. Pri posúdení predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti je ďalej potrebné náležitým spôsobom zohľadniť aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa po prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu ocitol. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 36/2022 z 24. mája 2022)

2.6. Súd vychádzal pri rozhodovaní len z jeho trestnej minulosti a vôbec nezohľadnil pozitívnu správu o jeho správaní sa v ústave a ich odporúčania. Vo prípade podmieneného prepustenia má zabezpečenú prácu u predchádzajúceho zamestnávateľa, ktorý mu poskytol i prehlásenie, ktoré doložil do spisu, prípadne bude pracovať so synom, aby mohol aj finančne pomáhať rodine. Po výkone trestu sa vráti k družke C. D. do jej prenajatého bytu na ul. E. XX, B. a na tejto adrese bude preberať poštu. Vo výkone trestu jednoznačne preukázal polepšenie a svojím aktívnym prístupom dokázal, že je resocializovaný a v budúcnosti bude viesť riadny život.

2.7. Preto navrhuje, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zmenil a podmienne ho prepustil na slobodu a uložil mu primeranú skúšobnú dobu, dohľad probačného úradníka a uložil mu povinnosti v zmysle odporúčania ÚVTOS Leopoldov.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Sťažnostný súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Takémuto návrhu nevyhovel, nakoľko konštatoval splnenie iba (prvej) formálnej podmienky, avšak nie aj materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

7. V odôvodnení prvostupňový súd uviedol, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí súd zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon súčtu pomerných častí uložených a nariadených trestov odňatia slobody, a to dňa 15. júla 2025, čo zhodne vyplynulo zo skráteného výpisu klienta. Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka podmiennečného prepustenia vyžaduje také plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a nápravu, čo podľa názoru súdu nemožno vyvodit' výlučne zo skutočností, že jeho správanie, ako aj pracovná morálka boli na požadovanej úrovni a nebol počas výkonu trestu odňatia slobody disciplinárne potrestaný. Odsúdený je vo výkone trestu od 17. júna 2024, pričom doposiaľ získal iba jednu disciplinárnu odmenu, a to za vzorné plnenie pracovných povinností. Odsúdený tým, že plnil pracovné povinnosti, nijako nevybočil aktivitou z radu síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. Na účely preukázania polepšenia a nápravy nemôže stačiť ani to, že odsúdený sa správa v súlade s pravidlami stanovenými pre výkon trestu odňatia slobody. Prvá materiálna podmienka by mala byť splnená aj v kontexte toho, či odsúdený počas výkonu trestu získava zručnosti a schopnosti, ktoré by mu umožnili predchádzať páchaniu trestnej činnosti a získať náhľad na svoju trestnú minulosť. Zhrnúc uvedené zistenia bolo možné konštatovať, že odsúdený súd nepresvedčil, že by svojím správaním v ústave dosiahol viac než len adaptáciu na ústavné pomery, čo je povinnosťou každého klienta ústavu. Prvú materiálnu podmienku zo strany A. A. súd vyhodnotil ako nesplnenú. V dôsledku nesplnenia prvej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného nemožno dospieť k záveru o splnení tretej zákonnej (druhej materiálnej) podmienky, nakoľko polepšenie odsúdeného je esenciálnou zložkou vyvedenia predpokladu, či odsúdený bude schopný viesť po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody riadny život, čiže ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, veľmi ťažko môže potom dospieť k záveru, že by po podmiennečnom prepustení na slobode viedol riadny život. Čo sa týka tretej zákonnej (druhej materiálnej) podmienky, t. j. dôvodného očakávania vedenia riadneho života odsúdeným na slobode, súd posudzujúc jeho osobu komplexne prihliadol najmä na jeho predchádzajúci život, pričom vzal do úvahy, že odsúdený má evidovaných až osemnásť záznamov v registri trestov pre rôznorodú trestnú činnosť (násilnú, majetkovú, proti poriadku vo verejných veciach). Ako mladistvý bol stíhaný pre ublíženie na zdraví aj výtržníctvo, pričom vo vzťahu k ublíženiu na zdraví a mareniu výkonu úradného rozhodnutia ho možno považovať za špeciálneho recidivistu. Opakovane mu boli ukladané podmiennečné tresty, ale aj alternatívny trest (trest povinnej práce), avšak bez toho, aby odsúdený využil príležitosť, ktorú dostal na prehodnotenie svojho protispoločenského správania. V deviatich prípadoch mu bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody, pričom v roku 1992 bol aj podmiennečne prepustený, avšak zvyšok trestu mu musel byť nariadený. Aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorý mu bol pôvodne uložený ako podmiennečný trest so skúšobnou dobou pre výtržníctvo, ktorého sa dopustil na dieťaťi, pričom aj v tomto prípade došlo k nariadeniu výkonu trestu z dôvodu, keď namiesto vedenia riadneho života v skúšobnej dobe spáchal prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia (vo veci Okresného súdu Senica sp. zn. OT/17/2020), a to v poradí už siedmykrát (!). Odsúdený mal v minulosti viackrát možnosť preukázať, že predchádzajúce tresty mali na neho prevýchovný vplyv, k čomu však z jeho strany nedošlo, nakoľko sa opakovane dostal do rozporu so zákonom, a to aj totožným spôsobom a vo veľmi krátkych časových intervaloch po sebe. Vychádzajúc z uvedených skutočností nemožno podľa súdu očakávať, že odsúdený v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život. Tretiu zákonnú podmienku pre podmiennečné prepustenie odsúdený nesplnil. Hoci z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Leopoldov vyplynulo, že odsúdený zaujal kritický postoj k trestnej činnosti, tento možno v kontexte s menej priaznivou resocializačnou prognózou a stredným rizikom recidívy hodnotiť len vo formálnej rovine. Z dôvodu nesplnenia materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a návrh A. A. na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

8. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

9. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, aj sťažnostný súd je toho názoru, že skutočnosti preukázané vykonaným dokazovaním neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmiennečné prepustenie. Zistenia a závery, ktoré v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza prvostupňový súd, sú vecne správne, pokiaľ ide o splnenie formálnych podmienok (výkonu potrebnej časti trestu), tieto považuje sťažnostný súd za relevantné a rozhodujúce pre vyvedenie záveru o splnení formálnych podmienok. Nad rámec uvedeného je nutné dodať, že splnenie formálnych podmienok ani žiadna zo strán nenamieta.

10. Sťažnostný súd v sťažnostnom konaní prihliadol na časový odstup od konania verejného zasadnutia na prvostupňovom súde a dopytoval ÚVTOS Leopoldov so žiadosťou o aktualizáciu hodnotenia. Dňa 24.02.2026 bolo tunajšiemu súdu doručené aktualizované hodnotenie správania odsúdeného, z ktorého vyplýva nasledovné (skrátene):

„(...)Odsúdený A. A. (ďalej len „odsúdený“), narodený dňa XX.XX.XXXX v B., druh, otec piatich detí, trvale bytom B., F. XXXX/XX, okres Senica, pôvodný povoláním robotník, pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody (ďalej len „výkon trestu“) pracoval ako kuchár. Do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov nastúpil zo slobody sám dňa 17.06.2024. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu je na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, príkazy a pokyny personálu plní bez pripomienok. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené, v osobných veciach si udržiava poriadok na primeranej úrovni. V záťažových situáciách reaguje adekvátne. Snaží sa o spoluprácu s pedagogickým personálom. Vo vzťahoch s inými odsúdenými je znášanlivý, konflikty zaznamenané neboli. Disciplinárne odmenený bol dňa 31.3.2025 pochvalou za vzorné plnenie pracovných povinností a dňa 16.12.2025 povolením balíka do 5 kg za vzorné plnenie pracovných povinností. Disciplinárne potrestaný nebol. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený do diferencιαčnej skupiny „B“. Odsúdený k spáchanej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj. Počas výkonu trestu je zaradený na pracovisku vnútornej prevádzky so zameraním na prípravu stravy. Jeho pracovná morálka je nadriadenými hodnotená kladne. Zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci dodržiava. Do prác na zlepšenie prostredia ústavu sa zapája vykonávaním upratovacích a čistiacich aktivít v rámci ubytovne. Pracovné zaradenie má na neho pozitívny vplyv, postupne si upevňuje a rozširuje svoje pracovné návyky a zručnosti. Vo voľnom čase sleduje spravodajské relácie, počúva rozhlas, hrá spoločenské hry a číta časopisy. Zúčastňuje sa športových vychádzok. V rámci kultúrnovosvetovej činnosti sa zapája do prednášok a besied. Odsúdený si vie svoj voľný čas organizovať sám a jeho využívanie je z jeho strany zmysluplné. Sociálny kontakt udržiava s družkou, sestrou, deťmi, vnučkou a zaťom prostredníctvom korešpondencie, telefonovania a návštev. Rodina o neho prejavuje záujem a vzťahy v rodine sa javia byť funkčné.“

11. Taktiež pokiaľ ide o splnenie prvej materiálnej podmienky, z aktualizovaného hodnotenia poskytnutého Ústavom na výkon trestu odňatia slobody nevyplývajú skutočnosti, ktoré by svedčali o dlhodobom a trvalom polepšení odsúdeného a to aj napriek faktu, že odsúdeného správanie vo výkone trestu nemožno označiť za negatívne. Odsúdený má vykázanú odmenu za pracovnú činnosť. Odsúdený je umiestnený v ÚVTOS od 17.06.2024, pričom pri jeho osobe je možné vyžadovať na preukázanie polepšenia za toto obdobie aj vyšší počet odmien. V jeho prípade však mal prvostupňový aj sťažnostný súd za to, že pri osobe odsúdeného ide len o formálne prispôsobenie sa podmienkam v ÚVTOS a nie zmenu hodnotového nastavenia. V takomto prípade nemožno odsúdenému formálne vytknúť nedostatky v jeho správaní, hoci sčasti je tiež pravdivý záver, že odsúdený mal možnosť získať a preukázať zručnosti a schopnosti, ktoré by mu umožnili predchádzať páchaniu trestnej činnosti. Ak riaditeľ konštatuje, že v tomto smere odsúdený pracovnou činnosťou napreduje aj v oblasti prevýchovy, tak v tomto smere má sťažnostný súd za to, že ide o proces, ktorý doposiaľ nebol zdarne ukončený. Navyše odsúdený nie je osobou, ktorá by sa nachádzala vo výkone trestu po prvý krát, pričom tento fakt u jeho osoby nemožno zohľadniť ako limitujúce kritérium v tom smere, že by samé o sebe sťažovalo jeho podmienčné prepustenie, na druhej strane ale objektívne znamená, že odsúdený neprišiel do kontaktu s požiadavkou plnenia svojich povinností v prostredí obmedzenej slobody po prvýkrát, preto je logicky odôvodniteľný záver, že si týchto povinností musel byť vedomý. Napriek uvedenému nie sú pri jeho osobe evidované ďalšie disciplinárne odmeny (okrem vyššie spomenutej. Odsúdený je aktuálne zaradený do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia, pričom takéto jeho umiestnenie musel zohľadniť sťažnostný súd v zmysle § 66 ods. 2 Trestného zákona, v zmysle ktorého súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Odsúdený je aktuálne v strednom stupni stráženia podrobený iným ako základným (minimálnym) obmedzeniam vyplývajúcim z takého zaradenia, pričom pri jeho osobe neexistovala zákonná prekážka, ktorá by mu takéto zaradenie znemožňovala proaktívne zmeniť.

12. Správanie odsúdeného vzhľadom na uvedené teda nie je možné označiť ako zlé, avšak ani nie nadpriemerné, keďže pri osobe odsúdeného nestačí iba absencia nedostatkov, skúma sa proces polepšenia, kde plnenie povinností je len jedným z uvedených atribútov. Pri osobe odsúdeného je nutné trvať na vyvinutí patričnej iniciatívy a snahy po náprave, ktorá u odsúdeného nie je preukázateľne prítomná v dostatočnej forme. Ak odsúdený nevyvíja dostatočne aktívnu snahu po náprave, ktorá by mala aj reálny odraz v jeho správaní a konaní, nie je možné u tohto konštatovať splnenie kritéria polepšenia. Ak odsúdený len dodržiava pravidlá výkonu trestu, čo je ale elementárna povinnosť každého väzňa, nie je to samé osebe dôvod konštatovať splnenie materiálnej podmienky polepšenia. Pokiaľ odsúdený vo svojej sťažnosti zdôrazňuje svoje dobré správanie vo výkone trestu odňatia slobody,

sťažnostný súd poukazuje na to, že odsúdený je povinný plniť povinnosti a nariadenia, ktoré sú mu v rámci výkonu trestu odňatia slobody uložené. Pokiaľ teda zdôrazňuje, že si plnil povinnosti, ktoré mu boli uložené, nie je toto možné zamieňať s kategóriou polepšenia, ktorú má na mysli ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona. Inú kvalitu, ktorá by svedčala o polepšení sa, by mohlo mať také jeho správanie, ktoré by vyústilo do udelenia ďalších disciplinárnych odmien, k čomu však nedošlo. Sťažnostný súd pripomína, že odmeny nie sú len odrazom práce, ale možno ich získať aj za ďalšie činnosti, napr. za všeobecný rozvoj v podmienkach ÚVTOS.

13. Pokiaľ ide o nesplnenie druhej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, aj tu sťažnostný súd dospel k rovnakému názoru ako prvostupňový súd. Odsúdený listinne preukazoval zárobkovú možnosť, pričom pri jeho osobe ani sťažnostný súd neidentifikoval primárny problém v majetkovej núdzi, hoci odsúdený má vykázanú aj špeciálnu recidívu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti (3. záznam v registri trestov /„RT“/ – poškodenie cudzej veci, 6. záznam v RT – podvod, 12. záznam v RT – poškodzovanie cudzej veci, 14. záznam v RT – krádež). U odsúdeného je problém jeho tendencia k násilnej trestnej činnosti, vo vzťahu ku ktorej má veľmi silnú predispozíciu (6 odsúdení za násilnú trestnú činnosť, záznamy 1.-5. a 16. v RT). Okrem uvedeného je odsúdený aj špeciálnym recidivistom vo vzťahu k páchaniu trestného činu (neskôr prečinu) marenia výkonu úradného rozhodnutia (8., 10., 11., 13., 14., 17. a 18. záznam v RT). Za zmienku stojí aj fakt, že odsúdený bol 14. krát odsúdený po jeho prvotnom podmiennečnom prepustení, pričom sa ani v tejto skúšobnej dobe neosvedčil a bol mu nariadený výkon zvyšku trestu. Takto páchaná trestná činnosť nemá primárnu väzbu na majetkovú núdzu, ani na absenciu zárobkovej možnosti, ale skôr na povahovú výbavu odsúdeného, jeho násilný charakter a tendenciu porušovať uložené zákazy. Neobstojí ani argumentácia ohľadom okolností spáchania skutku, za ktorý je aktuálne odsúdený vo výkone trestu, nakoľko za tento mu bol už skôr uložený trest, navyše sa vôbec nedotýka násilnej trestnej činnosti, za ktorú je odsúdený vo výkone trestu, na dôvažok nepomerne dlhšieho (2 roky, oproti 2 mesiacom). Odsúdený bol vo výkone trestu prvýkrát už v roku 1991, doposiaľ vykonal 9 nepodmiennečných trestov, vykonáva 10. a má nariadený aj 11. nepodmiennečný trest. V prípade jeho osoby bolo na jeho osobu pôsobené výkonom minimálne 5 časových blokov vo výkone trestu odňatia slobody. Pri takomto profile nie je riziko trestnej činnosti primárne založené na hmotnej núdzi a teda ho zásadne neeliminuje ani možnosť zamestnania, ktorú odsúdený súdu deklaruje. U odsúdeného bolo zistené stredné riziko recidívy trestnej činnosti a jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá. Napriek faktu, že riaditeľ ÚVTOS odsúdeného odporúča podmiennečne prepustiť s probačným dohľadom, aj sťažnostný súd musel zohľadniť, že odsúdený sa aktuálne nachádza v ÚVTOS so stredným stupňom stráženia (t.j. túto skutočnosť zohľadniť aj na ťarchu druhej materiálnej podmienky), kde je podrobený iným ako minimálnym obmedzeniam a teda menej intenzívne pripravovaný na život na slobode, po výkone trestu.

14. Sťažnostný súd zdôrazňuje, že v konaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného je nutné zohľadniť osobu odsúdeného ako celok, pričom je nutné prihliadnúť aj na tie odsúdenia, v rozsahu ktorých sa na odsúdeného hľadí ako kedy nebol potrestaný, nakoľko takáto skutočnosť neznamena, že by sa na odsúdeného malo hľadieť tak, ako keby sa skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený, vôbec nestal. Zákon totiž ustanovuje len fikciu neodsúdenia páchatel'a v dôsledku zahľadenia odsúdenia, nie teda fikciu, že sa nestal skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Inak povedané, zahladením odsúdenia, alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin (R 71/1975). Fikcia zahľadenia odsúdenia nebráni tomu, aby súd pri hodnotení možnosti nápravy prihliadol na skutočnosť, že páchatel' už v minulosti spáchal trestný čin, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery z hľadiska jeho sklonu k trestnej činnosti a jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možností jeho nápravy a podobne (R 10/1974).

15. Pri osobe odsúdeného nie je teda nateraz osvedčené, že malo prísť k splneniu prevýchovného účelu trestu, nakoľko jeho správanie vo výkone trestu je podľa názoru sťažnostného súdu len prejavom prispôsobenia sa podmienkam ÚVTOS a samé osebe nespĺňa požiadavku prevýchovy odsúdeného. V prípade odsúdeného súd nezistil splnenie predpokladov vedenia riadneho života po prepustení z výkonu trestu, najmä vo vzťahu k násilnej trestnej činnosti a recidívnemu páchaniu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia (s výnimkou posledného odsúdenia, ktoré dáva do kontextu rodinných pomerov, ktoré tvrdil, ale nijakým spôsobom nepreukázal).

16. U odsúdeného možno teda v prípade žiadosti o pozitívne rozhodnutie o podmiennečnom prepustení vyžadovať, aby odstránením nedostatkov preukázal dlhodobé a trvalé polepšenie ako predpoklad pre vedenie riadneho života po výkone trestu odňatia slobody. V aktuálnej situácii je riziko opätovného zlyhania odsúdeného v prípade jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody neprimerané vysoké.

17. Sťažnostný súd má tiež za to, že pri hodnotení odsúdeného je nutné zohľadniť stredné riziko recidívy trestnej činnosti a menej priaznivú resocializačnú prognózu v zmysle hodnotenia riaditeľa ÚVTOS (tento záver vyplynul zo skoršieho hodnotenia a doposiaľ nebol modifikovaný). Ak riaditeľ ÚVTOS odporúča podmienené prepustenie odsúdeného s dohľadom, tak je k tomuto nutné uviesť, že v prvom rade ide o odporúčanie, ktoré je nutné zohľadniť, ale nie preceniť, keďže posúdenie splnenia podmienok na podmienené prepustenie je otázkou úvahy konajúcich súdov, pričom aj sťažnostný súd je toho názoru, že u odsúdeného nie je možné konštatovať polepšenie a na podklade tohto ani predpoklad vedenia ďalšieho riadneho života. Žiada sa dodať, že samotný návrh riaditeľa ÚVTOS na prepustenie odsúdeného s dohľadom je nedôvodný aj preto, že u odsúdeného nie je možné očakávať dosiahnutie účelu dohľadu probačného a mediačného úradníka, aj pre zistený problém odsúdeného s rešpektovaním autorít, ktorý vyplýva z faktu, že odsúdený bol doposiaľ 7-krát odsúdený za marenie výkonu úradného rozhodnutia, teda pôsobenie dohľadových mechanizmov pri jeho osobe v podmienkach slobody je značne limitované.

18. Z vyššie uvedeného vyplýva, že sťažnostný súd nemá za splnenú ani jednu z materiálnych podmienok, ktoré vyžaduje Trestný zákon na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Preto je výrok napadnutého uznesenia správny a zákonný a sťažnosť odsúdeného je potrebné vyhodnotiť v celom rozsahu ako nedôvodnú. Preto rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.